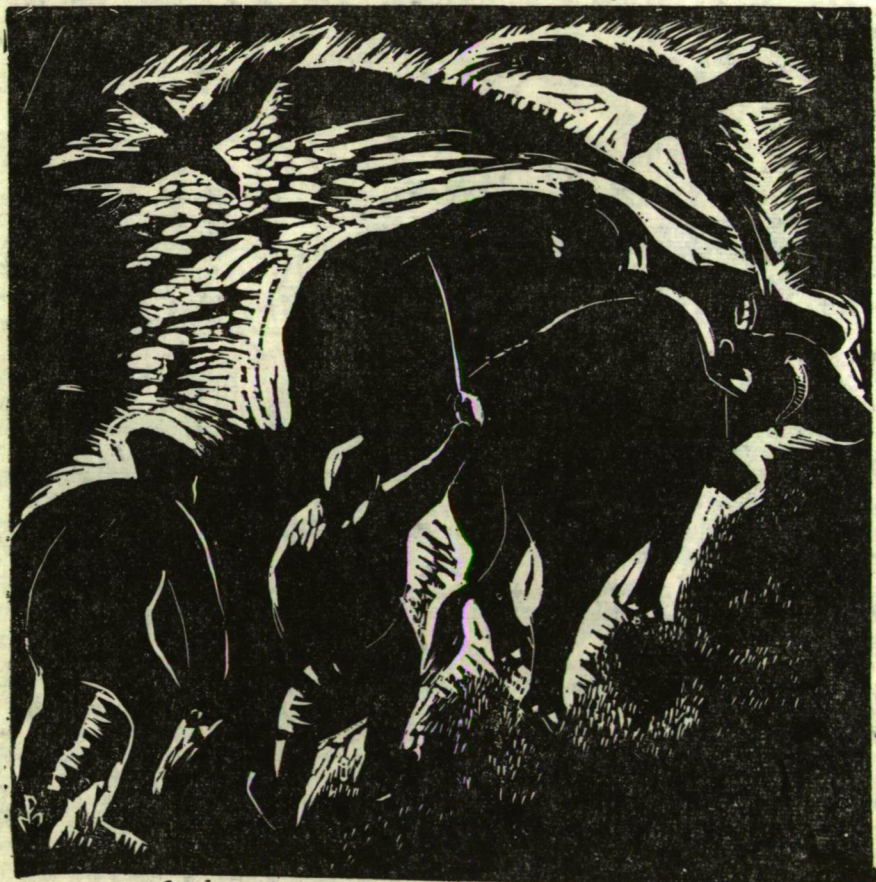

tartásába, arcuk kifejezésébe, megörökített mozdulataikba finom humort bújtatva — a végső aláhangelődéstől megszabadító, megértő derűt. Utóbbiak az élet groteszk mozzanatai iránti fokozott érzékenységet árulnak el ezzel — csakúgy, mint az elődök, Mazán Lászlóék.

Vannak, akiknél a kubisztikus kontúrok határozottsága költői finomságú színskálával felel, vagy olvad egyedi harmóniába. Egyesek a magyar folklór elemeit — a pásztor- és betyárvilág jellegzetességeit — „lopkodják” vissza vonalakkal ritmizáló, víziókká átkomponált, sajátos faktúrájú alkotásaikba — az európai világvárosok: London és Stockholm művészetrájonő közönsége körében is öregbítve a hönő ábrázolóművészet hírénevét. Többen főiskolákon tanítanak-oktatnak közölük, s figyelemre méltó elméleti tevékenységet is folytatnak.

Am bármily változatos és sokszínű is tevékenységük, s alkotásaik ábrázolásmódja, egy dologban mindenképp rokonok, még a legkísérletezőbb kedvűek is: az elvonatkoztatás fázisait *megelőző* alapélményt egyetlen alkotásuk sem tagadja meg, s mind az expresszív izgatottságú, mind az éteri lebegésű, zenét idézőn cizellált vagy vízióvá lényegített művek — *emberszabásúak*, emberközeliak végső soron; eredetien vallanak érzelmekről, indulatokról, rendteremtő szándékáról — s mindegyikük *embertársaival* szándékozik közölni mondandóját, a *mai kor* színes lelkületű, *tevékenykedő emberével* iparkodik megosztani a szépség adta gyönyörűségeket. Ezért van sikere kiállításuknak.

DÉR ENDRE

CS. PATAJ MIHÁLY: SZÁNTÁS